

ת"פ 1361/07 - מדינת ישראל נגד מ א ב

בתי המשפט

ת"פ 1361-07-13
12 יוני 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

מ א ב

המאשימה

הנאשם

נכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - פלומו

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כתב האישום יתוקן שוב ויסרק.

ניתנה והודעה היום י"ד סיון תשע"ד, 12/06/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בcourt שבתאריך 29.6.13 סמור לשעה 16:00 בדף מנחים בגין באשדוד, הסיע ברכבו מספר נוסעים תושבי הרשות שאין בידיים אישור כניסה כדין. שוטרים סימנו לרכב לעצור ובהגיעו לרוח' מיכאה באשדוד, עצר הנאשם את הרכב ונמלט עם הנוסעים תוך שימוש במילוי תפקידו כדין.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

במסגרת ההסדר נדחה לקבלת חוות דעת מומנה, שכן התביעה מסתפקת במאסר של 3 חודשים בעבודות שירות, קנס בסך של 3000 ₪, מאסר מותנה ופסילה מותנית.

רכבו של הנאשם נתפס והושב לו בהסכמה התביעה לאחר שהפקיד בקופת בית המשפט את מלא סכום הקנס. לטענת התובע, מדובר בהסדר ראוי לאור תיקון המהותי בכתב האישום ומתחם העונshi שנקבע על ידי מותב זה.

ציוון, כי הנאשםolid אוגוסט 78', ולחובתו 6 הרשעות קודמות, החל משנת 2011 עבירות של תקיפות בת זוג, أيام, היזק לרכוש בזכון והטרדה בטלפון. בגין עבירות אלה נדון ל- 30 חודשים מאסר והערעור נדחה. במרץ 2010 נדון בגין הפרת הוראה חוקית. בספטמבר 2009 נדון למאסר של 18 חודשים בגין תקיפה בת זוג והכשלת שוטר. בנובמבר 2008 נדון בגין תקיפה בת זוג בחוקית. בפברואר 2007 נדון בגין תקיפה בת זוג, יומיים, תקיפה סתם והטרדה בטלפון ל- 12 חודשים מאסר. במרץ 2008 נדון בגין תקיפה בת זוג למאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות. הרשעה ראשונה מילוי 2007 אף היא תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, תקיפה סתם, יומיים, התחזות לאחר, הכשלת שוטר והפרעת הוראה חוקית בגין נדון ל- 4 חודשים מאסר בפועל.

בנסיבות אלה, מדובר בהסדר טיעון המקל עמו באופןivolט ולא מוצדק לטעמי בשל עבורי המכובד והעובדת שריצה בעבר מספר עונשי מאסר, אולם כפי הנראה ההסדר נובע מקרים רבים שכן מרבית הנוסעים חזרו לשטחי הרשות ונשמעה עדותו של נוסע אחד בעדות מוקדמת. כמו כן, בשל נסיבות אישיות, שכן נישא בשנית ואשם בהירyon.

ב يول 2012 נכנס לתקפו תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

העיקרון המנחה הינו עקרון הלהימה, כלומר קיום יחס הולם בין חומרת המעשה, נסיבותיו, מידת האשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.

המחוקק קבע כי על ביהם"ש לקבוע מתחם העונש ההולם המעשה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה, במדיניות הנהוגה, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, ואלו שאין קשרות לביצוע העבירה.

למרות האמור, רשיי ביהם"ש לחזור מן העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור, אולם אם מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, ניתן לעשות כן אך ורק במקרים מיוחדות יוצאות דופן, שתפורטנה בಗזר הדין, ואם יש מקום להחמיר מעבר למתחם הסבירות, יעשה כן על פיחו"ד מקצועית או אם לנائم עבר פלילי ממשמעות.

נקבע כי שיקול של הרתעת הנאשם או הרבים, לא יצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

כמו כן, אם הנאשם הורשע בכמה איורים, יקבע מתחם עונש הולם, ויגזר הדין לכל איור, ויקבע מידת חפיפתם או הצלברותם.

נקבע מתחם עונישה על ידי בית משפט מחוזיים שונים בהתייחס לעבירה של כניסה לישראל ללא כדין שנע בין חודש מאסר ל- 6 חודשים מאסר.

מתחם זה אומץ בתאריך 10/10/2012 במסגרת עפ"ג 28704-09-12 (מחוזי באר שבע) בעניין גאנדרה נ' מ.י..

בעפ"ג 10-04-2019 מוחזימרכז פאר דוידי נגד מדינת ישראל, מיום 10.10.2016 נדונה שאלת המדיניות בדבר הגשת

כתב אישום בעבירה ראשונה של הסעה, בעיקר בתקופת המעבר, ובסיומו של יום בהסכמה הצדדים לא הורשע והוטל עליו צו של"צ עם צו מבנן.

בע.פ. 2738 מחוזי ירושלים מדינת ישראל נגד שאהין, מיום 21.1.09, ביום"ש נמנע מהרשעה והסתפק בשל"צ ואף שהערעור נדחה בדיון רוב, ציינו כי מדובר בחיריג שבחריגים, במורה שעברו נקי ושיפוטו ובארוע חרג לאורחותיו אך הוסיף וציינו כי העונש הראו הינו אכן מאסר.

לטעמי, מן הרואוי להחמיר בעונשו של המסייע, מעסיק ומילן ולהטיל עליהם עונש חמור מזה המוטל על מי שנכנס לתחומי ישראל כדי לשבור שבר ולהאכיל משפחתו. הרי אלמלא ידע הנכנס כי ימצא מי שיידאג לו תמורה בצע כסף לא היה נוטל הסיכון כלל. דה פקטו, באיזון שבין הסיכון שיתפס או אם יתפס עונשו יוחמර, בין הסיכוי שיצליח לעובוד או למצוא דרך מכינסה אחרת, הוא יעדיף הסיכוי שיאפשר לו להניח פת לחם על שולחן משפחתו. זאת בעוד الآخרים נבנים מצוקתם הכלכלית הקשה של תושבי הרשות, הנכנסים לישראל, וזאת כדי להיבנות על גבם, בהעסקתם, מבלי לשלם זכויותיהם הסוציאליות או מיסים כדרישת החוק, תוך פגיעה באפשרות ההעסקה של תושבי ישראל, שהשכר שיש לשלם להם גבוה יותר, ועל חשבון אלה, שבוצר להם נאלצים לעבוד תמורה שכיר נמוך משכר המינימום. שלא לדבר על התופעות החמורות הנילוות לכך, שרוטי הסעה מאורגנים לתושבי הרשות תשלום גבוה ביחס למקבול, וקבלנים הנוטנים שם למתן אישורי העסקה תמורה תשלום חדשני גבוה, מבלי שיעסיקו אותם בפועל, דווקא אישורים ומכירותם ברשות לכל מרבה במחair, מתן שוחד, ועוד תופעות חברותיות קשות, מסותאות ומעוררות חלהלה.

בברע"פ 3173 מוחמד פראגין נגד מדינת ישראל, (להלן: "הלכת פראגין"), ביום"ע ביום 5.5.09 ציין לגבי כניסה לישראל שלא כדין כי:

"... מדובר בסיטואציה שבה דמיון למלין, מסיע ומעסיק השוהים הבלתי חוקיים ולגנבי הרכב וסיכון חי אדם בנסיבות חברה, מכות מדינה למינהן.ברי הצורך במאבק בכניסה ובהsieה הבלתי חוקית אך מנגד נהירים המזקקה וחיפוש הפרנסה. איזון הוא שמו של היעד המשפטי. אמות המידה של הלכת ابو סאלם יפה כוחן גם כאן ונוכח קיומו של סיכון בטחוני ואיומו הנמשך של הטרור- שיקול הרטעה הינו שיקול מהמעלה הראשונה".

ברע"פ 7544/05, מורד שאולוב ואברהם לב נ' מדינת ישראל, (תיק-על 2005 (4), 3659) נקבע לגבי עבירה ההסעה והעסקה כי :

"חומרתן המיוחדת של עבירות אלה, עקב הסכנה הנשקפת מהן לשולם הציבור, אינה טעונה הוכחה, וזאת בנסיבות מיוחדות של מדינת ישראל שטרם באה אל מנוחה; זאת אף אם בסולם העונשין אין העבירות הללו במידרג הגבוה. חוששנו שהחומרה והסכנה ועדן עימנו, והלוואי ואתבזה בהערכה כי עוד יلوונו לאורך זמן. מכאן הצורך בהרטעה, צורך שלא נתמעט למרבה הצער. עם זאת, גם בפס"ד חטיב נקבע, כי יש לבדוק אם היו נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, הקשורות בנאסם האינדיבידואלי. ובבדיקה נסיבות אישיות היא לחם חוק בbijham"ש, במסגרת עקרונות של זכויות היפים בכלל ויפים בפרט".

כאמור התופעה של הסעת תושבי הרשות הינה תופעה שיש למגרה מן השרש וניתן לעשות כן באכיפה ממשית ובאמירה

עונשיות חד משמעות ולכך בשל המתחם העונשי שנקבע כאמור לנכensis- מצאתי כי המתחם העונשי הראוי לגבי המעשיך, מלין ומסיע, הינו מאסר הנע בין 3 ל- 9 חודשים. לכשנלוות עבירות חמורות מала יש להחמיר באופן שחרף יהיה בכוון המקסימום ולא המינימום כפי שנעשה במקרה שבפני. על אחת כמה וכמה שמדובר למי שעבורי הפלילי עשוי אשר ריצה עונשי מ אסור רבים בכלל.

התובע בצדך עתר לעונש פסילה בפועל, אך לא הגיע הרשות בתחום התעבורה, ובודיעבד התברר למרות שהוסכם כי בתנאי לשחרור יפסל, זה הושמט מ החלטת השחרור. אולם, הרישוון נתפס בידי המשטרה ביום האירוע והושב לו רק ביום 5.1.14 ובמהלך תקופה זו לא נהג. משכך, חזר בו התובע מטענתו כי יגורר דין לפסילה בפועל וمستפק בפסילה מותנית.

תקוותי כי הנאשם ישכל לנצל הזדמנויות זו וימנע בעתיד מלהוביל עבירות דומות.

לאור כל האמור, אף שאינו מכבדת את ההסדר, העונש המרתיע יהיה ממשי.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

.1. מאסר לתקופה של 3 חודשים.

חודשי המאסר ירצו בעבודות שירות בפועל אופקיים, רח' חגי 10, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיווע, ניהול ושירותים בפיקוח שרון ישראלי

תחילת ריצוי המאסר מיום 9.9.14 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוסים אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדוח למנהל על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתבתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורת הפעע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.

.2. אני מטילה על הנאשם 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים וה坦אי הוא שלא יעבור העבירה בה הורשע.

.3. קנס בסך 3000 ₪, בקיוז סכום הפקדון שהופקד.

.4. הנני פוסלת את הנאשם/ת מלocket או מלחזק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי שלא ת/יעבור העבירות בהן הורשע/ה /או עבירות מהטספת הראשונה /או השניה לפקודת התעבורה כולל נהיגה בזמן פסילה במשך 3 שנים/ים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ד סיון תשע"ד, 12/06/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה